

Григір Тютюнник

Юрій Гундарів

Я ж написав тільки напівправду життя — і мене викидають з літератури. А
якби я написав усю правду, то що — мене вбити треба?Адже сприймаю те,
що мене оточує, і те, що діється навколо мене, спочатку почуттям, серцем, а
вже потім усвідомлюю розумом – тобто страждаю двічі з одного приводу.

Боже, як важко...

Григір Тютюнник

*6 березня 1980 року завершив свій земний шлях неповторний майстер новели,
письменник трагічної долі, який завжди був "Собою, Особою, себто особливим"...*

*У нього є пронизлива новела "Дивак". Головний її герой хлопчик Олесь — НЕ такий, як
інші. Він любить малювати на снігу, лягати на землю і крізь лід спостерігати за
підводним життям річки... Ясна річ, його не розуміють, навіть б'ють... Але він все
одно лишається таким, яким є.*

*Напевно, це чудова метафора — автопортрет самого письменника, а можливо, й
взагалі образ чи не кожного справжнього митця, який зазвичай є не таким, як усі...*

Він лягає на сніг
читати дно річки...
Немов уві сні:
кожна мить —
вічність.